Četrtek, 25. marec 2021

P9_TA(2021)0092

Zahteva za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu

Sklep Evropskega parlamenta z dne 25. marca 2021 o zahtevi za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu (2020/2110(IMM))

(2021/C 494/17)

Evropski parlament,

— ob upoštevanju zahteve za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu z dne 16. junija 2020, ki jo je državni tožilec vložil pri pritožbenem sodišču v Parizu in je bila razglašena na plenarnem zasedanju 8. julija 2020, v zvezi z nerešeno zadevo, ki jo obravnavajo preiskovalni sodniki in se nanaša na sodno preiskavo v zvezi z domnevnimi kaznivimi dejanji zlorabe zaupanja, organizirane goljufije, ponarejanja listin in uporabe ponarejenih listin, nezakonitega zaposlovanja, ki vključuje neprijavo zaposlenega, ter, poneverbe javnih sredstev in zavestnega prikrivanja poneverbe javnih sredstev,

— ob upoštevanju zagovora Thierrya Mariania, ki je v skladu s členom 9(6) Poslovnika zastopal Jean-Françoisa Jalkha,

— ob upoštevanju členov 8 in 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije ter člena 6(2) Akta o volitvah poslancev Evropskega parlamenta s splošnimi neposrednimi volitvami z dne 20. septembra 1976,

— ob upoštevanju sodb Sodišča Evropske unije z dne 21. oktobra 2008, 19. marca 2010, 6. septembra 2011, 17. januarja 2013 in 19. decembra 2019 ([1]),

— ob upoštevanju člena 26 ustave Francoske republike,

— ob upoštevanju člena 5(2), člena 6(1) in člena 9 Poslovnika,

— ob upoštevanju poročila Odbora za pravne zadeve (A9-0051/2021),

A. ker so preiskovalni sodniki zahtevali odvzem poslanske imunitete Jean-Françoisu Jalkhu, da bi ga zaslišali v zvezi z domnevnimi kaznivimi dejanji;

B. ker se zahteva za odvzem imunitete Jean-Françoisu Jalkhu nanaša na domnevna kazniva dejanja zlorabe zaupanja, ponarejanja listin in uporabe ponarejenih listin, organizirane goljufije, nezakonitega zaposlovanja, ki vključuje neprijavo zaposlenega, ter poneverbe javnih sredstev in zavestnega prikrivanja poneverbe javnih sredstev, ki so kazniva na podlagi členov 314-1, 314-10, 321-2, 321-3, 321-4, 321-9, 321-10, 441-l, 441-10, 441-11, 313-1, 313-2, 313-3, 313-7, 313-8, 313-9, 432-15 in 432-17 francoskega kazenskega zakonika, ter členi L8221-1, L8221-5, L8224-1, L8224-3, L8224-4 in L8224-5 francoskega zakona o delovnih razmerjih;

C. ker je bila 5. decembra 2016 uvedena sodna preiskava po predhodni preiskavi, ki se je začela, potem ko je takratni predsednik Evropskega parlamenta 9. marca 2015 podal ovadbo v zvezi z nekaj parlamentarnimi pomočniki poslancev Evropskega parlamenta iz stranke Front National;

D. ker je v kadrovskem načrtu stranke Front National, objavljenem februarja 2015, navedenih samo 15 poslancev Evropskega parlamenta (od skupno 23), 21 lokalnih parlamentarnih pomočnikov in 5 akreditiranih parlamentarnih pomočnikov (od skupno 54 pomočnikov); ker je več parlamentarnih pomočnikov izjavilo, da je njihov kraj zaposlitve sedež stranke Front National v Nanterru, v nekaterih primerih pa so navedli tudi, da so tam zaposleni za polni delovni čas, čeprav je njihovo prebivališče od navedenega kraja zaposlitve oddaljeno med 120 in 945 km; ker se je v tej fazi preiskave izkazalo, da 8 parlamentarnih pomočnikov ni opravljalo skoraj nobene naloge parlamentarnih pomočnikov ali pa so to počeli zgolj v zelo majhnem deležu svojih skupnih nalog;

([1]) Sodba Sodišča z dne 21. oktobra 2008 v združenih zadevah *Marra proti De Gregorio in Clemente*, C-200/07 in C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; sodba Splošnega sodišča z dne 19. marca 2010 v zadevi *Gollnisch proti Parlamentu*, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; sodba Sodišča z dne 6. septembra 2011 v zadevi *Patriciello*, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543; sodba Splošnega sodišča z dne 17. januarja 2013 v zadevi *Gollnisch proti Parlamentu*, T-346/11 in T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23; Sodba Sodišča z dne 19. decembra 2019 v zadevi *Junqueras Vies*, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

E. ker so se med preiskavami razkrile tudi okoliščine, zaradi katerih je malo verjetno, da so ti parlamentarni pomočniki dejansko opravljali naloge v zvezi z Evropskim parlamentom, na primer:

— pogodbe o zaposlitvi parlamentarnih pomočnikov v Evropskem parlamentu so bile časovno umeščene med dve pogodbi o zaposlitvi pri stranki Front National;

— pogodbe o zaposlitvi parlamentarnih pomočnikov v Evropskem parlamentu in pogodbe o njihovi zaposlitvi v stranki Front National so veljale hkrati;

— pogodbe o zaposlitvi v stranki Front National so bile sklenjene za obdobje, ki je sledilo obdobju, ki so ga zajemale pogodbe o zaposlitvi parlamentarnih pomočnikov v Evropskem parlamentu;

F. ker je bilo v preiskavi ugotovljeno, da je bil Jean-François Jalkh od julija 2009 do aprila 2014 zaposlen za polni delovni čas na delovnem mestu lokalnega parlamentarnega pomočnika Jean-Marie Le Pen z bruto mesečno plačo 3 011,14 EUR; ker je imel hkrati več vodstvenih položajev v stranki Front National, bodisi zaporedoma ali sočasno, in je prejel plačilo dveh različnih podjetij za pregled računov kampanje; ker se je 29. januarja 2016 generalni sekretar Evropskega parlamenta odločil, da bo od Jean-Marie Le Pen izterjal znesek 320 026,23 EUR, ki ga je Parlament kril v zvezi s pogodbo Jeana-Françoisa Jalkha; ker so bile različne pritožbe, vložene zoper ta sklep, zavrnjene, zlasti s sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 7. marca 2018 ([2]) in sklepom Sodišča Evropske unije z dne 28. novembra 2018 ([3]);

G. ker je bilo v preiskavi ugotovljeno tudi, da je imel Jean-François Jalkh kot poslanec Evropskega parlamenta lokalno parlamentarno pomočnico, zaposleno za polni delovni čas z bruto mesečno plačo 2 950 EUR od 1. julija 2014 do 4. januarja 2016, razen v obdobju od 24. avgusta 2015 do 14. decembra 2015; ker ni elektronskih sporočil ali drugih dokazov, ki bi potrjevali njeno delo na delovnem mestu parlamentarne pomočnice; ker je bila zadevna parlamentarna pomočnica vključena v kadrovski načrt stranke Front National, objavljen februarja 2015, kot pomočnica podpredsednika, pristojnega za pravne zadeve, Jean-François Jalkh; ker je bila odkrita elektronska pošta, ki jo je v času kampanje za francoske volitve leta 2015 in občinskih volitev leta 2014 podpisovala kot „Pomočnica Jean-Françoisa Jalkha – služba za volitve“; ker so bila za obdobje od junija 2015 do 21. decembra 2015 najdena tudi elektronska sporočila, ki razkrivajo njeno delo v volilni kampanji Wallerand de Saint-Just, ki je bil vodilni kandidat stranke Front National na regionalnih volitvah v regiji Île de France, čeprav je bila njena pogodba za delovno mesto parlamentarne pomočnice v ta namen prekinjena le od 24. avgusta do 14. decembra 2015; ker je bila 11. decembra 2019 obtožena zavestnega prikrivanja poneverbe javnih sredstev;

H. ker preiskovalni sodniki menijo, da je treba zaslišati Jean-Françoisa Jalkha;

I. ker Jean-François Jalkh po tem, ko so ga preiskovalci 18. decembra 2018 povabili na zaslišanje, po tem, ko je navedel, kdaj je razpoložljiv, in po tem, ko je njegov pravni svetovalec štiri dni pred dogovorjenim datumom zaslišanja, vložil prošnjo za odložitev, v kateri je bilo navedeno, da Jean-François Jalkh želi uveljavljati pravico do molka, na zaslišanje ni prišel; ker Jean-François Jalkh, ne glede na dopis njegovega odvetnika z dne 19. februarja 2019, v katerem je bilo potrjeno, da se je pripravljen zaslišanja udeležiti prostovoljno, ponovno ni prišel na zaslišanje, ko so ga preiskovalci povabili 25. junija 2019, in nenavzočnosti ni utemeljil; ker je nato zavrnil zaslišanje pred preiskovalnimi sodniki, ki so ga 15. novembra 2019 pozvali na zaslišanje, in se skliceval na svojo poslansko imuniteto;

J. ker je pristojni organ vložil zahtevo za odvzem imunitete Jean-François Jalkhu, da bi ga lahko zaslišali v zvezi z obtožbami, ki se nanj nanašajo;

K. ob upoštevanju, da Parlamenta ni mogoče enačiti s sodiščem in da poslanec v postopku za odvzem imunitete ne sme biti obravnavan kot „obtoženec“ ([4]);

([2]) Sodba Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 7. marca 2018, Jean-Marie Le Pen proti Evropskemu parlamentu, T-140/16, ECLI:EU:T:2018:122.

([3]) Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 28. novembra 2018, Jean-Marie Le Pen proti Evropskemu parlamentu, C-303/18 P, ECLI:EU:C:2018:962.

([4]) Sodba Splošnega sodišča z dne 30. aprila 2019, Briois proti Parlamentu, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.

L. ker v skladu s členom 9 Protokola št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije poslanci Evropskega parlamenta uživajo na ozemlju svoje države članice imunitete, priznane poslancem parlamenta te države;

M. ker drugi odstavek člena 26 francoske ustave določa, da „se poslanca zaradi hudega ali drugega kaznivega dejanja ne sme prijeti ali pripreti niti se mu ne sme kako drugače odvzeti prostosti brez dovoljenja predsedstva doma parlamenta, katerega poslanec je. To dovoljenje se ne zahteva, če je bil zaloten pri hudem ali drugem kaznivem dejanju ali pravnomočno obsojen“;

N. ker je namen poslanske imunitete zaščititi Parlament in njegove poslance pred sodnimi postopki, povezanimi z dejavnostmi poslancev med opravljanjem parlamentarnih dolžnosti, ki jih od teh dolžnosti ni mogoče ločiti;

O. ker v tem primeru Parlament ni odkril dokazov o obstoju *fumus persecutionis*, to je utemeljenega suma, da je bil postopek začet z namenom, da bi se škodovalo politični dejavnosti poslanca v njegovi vlogi poslanca Evropskega parlamenta;

1. sklene, da se Jean-Françoisu Jalkhu odvzame imuniteta;

2. naroči svojemu predsedniku, naj ta sklep in poročilo pristojnega odbora nemudoma posreduje francoskim oblastem in Jean-Françoisu Jalkhu.